

DISKUSJOS BULLETTINEN

Internt diskusjonsblad for Oslo/Akershus. Nr: 7.

Kr 0.50

Innholdstegnelser:

Side 2: Fra redaksjonen.
Om statsbudsjettet

Side 3: Fra FS.-Vedtak om økonomien.
Fra storlagstормannskonferanse.

Side 4: Vietnamuke.

Side 5: Mot fullt medlemskap. FORSVAR NORSK
SJØLRÅDERETT

Side 6: Om Arbeiderkomiteen.
Støtt Anti-EEC-regjeringa.

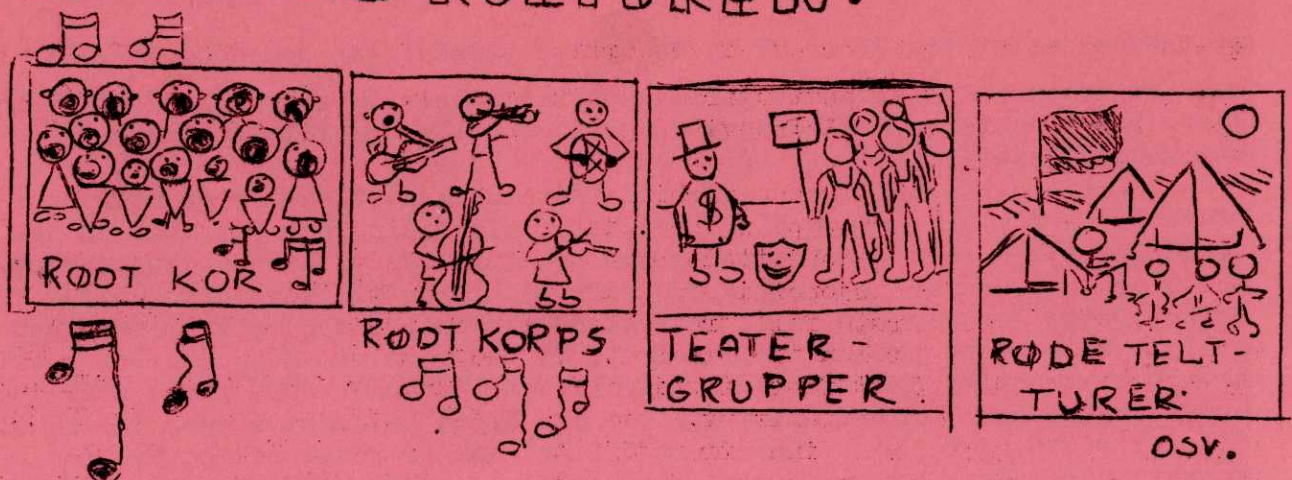
Side 7: Førstehjelp og revolusjonen.

Side 8: Om navnebytte

Side 9: Møter

GLEMMEKKE KULTUREREN.

FRA REDAKSJONEN

Redaksjonen ber om at folk kommer med sine meninger om innleggene iulletinen

X Vi tviler sterkt på at dere er enige i alle innleggene iulletinen som har kommet inn. Dere har forhåpentlig gjort dere opp meninger?

F.eks kan blåsere rekrutteres? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Hvor skal grensene gå? I den siste tiden har det blitt holdt seminarer

om omdanninga i SUF (ml). Det var mye å diskutere. Skal vi skifte navn?

Behøver nye medlemmer ~~skifte~~ være for revolusjonen, eller bør kravene senkes? Er det ikke snart på tide at vi får konklusjoner og

forslag til vedtak for forbundet.

F.eks. Jeg foreslår at forbundet vedtar at vi ikke skal ta inn blåsere, eller at vi skal ha lag i idrettsklubben osv. Dette var noen få forslag.

Det er viktig at dere sender inn innlegg. Redaksjonen håper at dere tar opp nye emner som har vært lite diskutert.

Skriv innleggene på maskin. Lever dem til det fylkesstyremedlem dere kjenner, eller til storlagsstyret. Frist for neste nr. er ca. 10/II. Vær raskt ute. Det hjelper oss umåtelig.

Storlagsstyrer: Dere må dele ut avisene, så raskt som mulig. HUSK: Iulletinen er for å leses, ikke for å råtne opp på et oppbevaringsrom.

Diskusjonen trengs for å bedre demokratiet.

OM STATS BUDSJETTET

Statsbudskjettet for 73 er et av de værste budskjettene som noen gang har blitt servert det norske folk, sett ut fra dets interesser. Om selve budskjettet kan derre les i neste nr. av Bolsjevik. Jeg skal heller si litt om kampen mot statsbudskjettet.

Det er ikke til å komme forbi at statsbudskjettene er et uttrykk for statenes økonomiske angrep på folket. Etter min mening har det vært en del tendenser til å se på budskjettene som noe fælt som vi kan få aksjoner på. Med andre ord, det er aksjoner i seg selv som fører til forbedringer for folket. Dette er i verste fall trotskisme. Aksjoner i seg selv er ikke noe mål. Vi stiller opp parolen tjen folket. Det betyr at vi må kjempe for realistiske krav. Det har blitt slått fast at Universitetet trenger 1000 flere stillinger hvis behovet skal dekkes fullt ut. Det har blitt bevilget penger til 28 !!! i 73. Det vi må gjøre er å finne fram til hva som er realistik og hva som folket har mest behov for og så kjemper for det. Hvis ikke kan det lett bli slik at aksjonene ikke fører til det som de var tiltenkt. Dette betyr at vi må studere hvilke følger budskjettet har for det stedet vi har.

Fram for resultatrike aksjoner mot statsbudskjettet.

- side 3 -

FRA FYLKESSTYRET.

VEDTAK OM ØKONOMIEN.

På siste formannskonferanse ble økonomien i O/A diskutert.

Økonomien i O/A har den siste tida ikke vært god. En viktig årsak til dette er at FS ikke har hatt noen økonomiansvarlig, dvs. at FS ikke har noe sentralt grep. Dette skyldes at den som skulle hatt grep om dette samtidig har hatt en rekke andre viktige oppgaver.

Økonomien i O/A er en stor arbeidsoppgave, noe som bl.a. skyldes at økonomiordninga har vært særdeles byråkratisk og innviklet. Det har vært enkelt-innbetalinger for en rekke poster, som f.eks. kontingent, Bolsjevik, Diskusjonsbulletinen og andre interne blader. P.g.a. dette har det vært vanskelig å holde over-

sikten.

Dette har ijen ført til at grepet har glippet slik at det heller ikke er blitt holdt orden på innbetaling av kontingent.

For å rette opp denne situasjonen ble følgende vedtak fattet på siste formannskonferanse i O/A:

1) I stedet for å betale kontingent og internt materiell separat, inkluderes internt materiell (også Bvik) i kontingenten.

Kontingenten til FS pr medlem pr kvartal forhøyes fra kr. 3,- til kr. 9,-

(Vedtaket gjelder også kontingent for 3. og 4. kvartal som egentlig skulle vært inne, men som laga har somla med

2) All skyldig kontingent fra laga i O/A til FS og SK skal være innbetalt innen 1. nov.

Vi oppfordrer til alle medlemmer å overvåke at disse vedtaka blir gjennomført innen fristen.

STYRK ØKONOMIEN!

FS/AU

FRA STORLAGSFORMANNSKONFERANSE.

Vi hadde en kort runde med kritikk av fylkesstyrets arbeide til nå.

Det kom fram noen saker:

Det må være storlagsformannskonferanse en gang i måneden der formenna kan få lagt fram politiske problemer, det er nødvendig for det demokratiske livet i organisasjonen. Det gir også impulser i arbeidet, og få diskutere med de andre storlaga. Vi har ikke gjort noe konkret for å hjelpe laga i å få basisgrupper. Det er viktigere å ha grep om politikken på en skole med mye gjennomtrekk av folk enn at

vi veit hvem som skal begynne der.

Vi har ikke gjort noe for å få vite hva massene er opptatt av og føre deres kamp. Dette var noen ting vi ikke har gjort.

FS ble jo valgt på grunn av at de tidligere hadde vist de kunne gjøre en god jobb. Medlemmene har ansvar for at forbundet utvikler seg og at folka i FS fortsetter å gjøre en god jobb. Kom med mer kritikk og gode ideer.

FS

- Side 4. -

VIETNAM-UKE 30/10-5/11

Den norske opinionen mot USA-imp-
 erialismens krigføring i Indo-Kina
 blir stasig større, og vi må være med
 på å bygge den videre opp. Flere må
 forstå at U S A ikke har noe i Viet-
 nam å gjøre. Mange støtter parolen
 "USA ut av Indo-Kina", men ikke alle
 skjønner og kjenner Vietnamkrigens
 historie. Vi må være med på å gjøre
 den kjent. Det er folk som vil arbeide
 aktivt for å styrke opinionen her
 i Norge, men som ikke vet hvordan de
 skal gjøre det, eller som er redde
 for å ta det første skritt til kon-
 takt med FNL-aktivister. Mange tør de
 får altfor mye å gjøre, og andre er
 skremt av avishets. Vi må være med å
 gi tilbud på alle aktivitetsområder,
 og også vise at ikke ML-ere driver
 FNL-arbeid for å rekruttere til sine
 egne rekker.

Bratteli bevilger penger til Saigon-
 juntaen, representanter for den er
 fortsatt i Oslo. Den norske opinion
 må presse regjeringen til å bryte
 med Saigon og anerkjenne PFR.
 Denne Vietnam-uka er det veldig
 viktig å få markert skikkelig. Vi
 bør legge opp lagsarbeidet slik at
 vi får full anledning til å være
 aktivt med i Vietnam-uka. Allerede nå
 bør vi kontakte FNL-grupper der det
 finnes slike, for å være med på å
 legge opp arbeidet for uka.
 Der det ikke finnes slike, kan man
 kontakte Solkom som har kontoret
 åpent mandager og torsdager kl.
 16-19 i Uranienbergveien 11. for å
 få høre hva som skal foregå i byen.
 Vi må være med og mobilisere nye
 folk til arbeidet i Vietnamuka og
 forberedelser.
 STØTT DET VIETNAMESISKE FOLKETS
 FRIGJØRINGSKAMP!

FS

MOT FULLT MEDLEMSKAP - FORSVAR NORSK SJØLRÅDRETT.

Jeg skal prøve å si min mening om en del av de spørsmålene som ble stilt i forrige nummer av bulletinen om varig front. Det ble spurt om varig front er nødvendig? Uten tvil JA. EEC har jo vist og sagt at de vil ha kontrollen over det norske markedet, at de vil ha kontroll over den norske arbeidskrafta og de norske råvarene. Olje, aluminium og andre råvarer er nødvendige for EEC. De vil ha markedet for fortsatt å bli større og fetere. De vil også ha den politiske og militære kontrollen over Norge for å sikre seg godene på lengre sikt. Den norske monopolkapitalen viste at den ville utbytte folket mer, og selge vår sjølråderett for å komme til Brussel og gjøre seg fet. Et nei fra folket betyr for dem et hinder og en vanskelig mur å slå hull i eller klatre over. Men deres behov og ønsker forsvant ikke den natta mellom 25/26. I det siste har både imperialistene og den norske monopolkapitalen foreslått nye samarbeidsformer for å nå sine tvilsomme mål. Knut Frydenlund fra AP sa i VG etter avstemningen at "Nå må Norge forhandle om en FRIHANDELSAVTALE med EEC som på lengre sikt betyr at vi vil gå baklengs inn i Europa. Det ligger i sakens natur at en frihandelsordning vil integrere Norge i Europa"

OM FRIHANDEL.

Frihandel betyr at to eller flere land går sammen om å la varer bevege seg fritt dem imellom. Helt fra første gang det oppsto har det vært et middel for de store statene til å gjøre de mindre økonomisk avhengige av seg. Det betyr at de sterkeste kan få kontrollen over frihandelsmarkedet - at de små landene kan bli redusert til råstoffprodusenter og avhengige av ferdigvarer fra de store. Men det er også forskjell på frihandel og frihandel. Vi kan få en frihandel slik som med EFTA, bare på industrivarer. Eller vi kan få en frihandel som omfatter alle deler av det norske markedet og som derfor vil true hele hjemme-

industrien, og bøndene og fiskerne. Alternativet til en frihandelsavtale er en vanlig handelsavtale. D.v.s. en avtale om bestemte varer, bestemt antall og over begrenset tid.

Jeg mener at p.g.a. situasjonen blant EEC motstanderne, at frihandel osv. har vært lite diskutert, eller til og med slått fast som det beste alternativet, kan det hende det blir vedtatt en frihandelsavtale med EEC. Men slaget vil ikke være tapt med det. Vi vil miste en del av suvereniteten på de områdene avtalen innebærer, men sjølråderetten vil vi ha i behold. Vi kan f.eks. når som helst si opp frihandelsavtalen, og vi kan føre vår egen politikk på andre områder enn den avtalen innebærer. En trusel mot dette er en utviklingsbar frihandelsavtale. Den åpner mulighet for stadig nærmere tilpasning med EEC og for fullt medlemskap på lengre sikt.

Svenskene har fått en slik avtale, som formelt slår fast utviklingsbarheten. Palme og EEC-folk er enige om at den svenske frihandelsavtalen må utvikle seg til å omfatte de "tre frihetene" og senere gå over i fullt medlemskap. Mye tyder på at tilhengerne i Norge vil prøve å få en slik frihandelsavtale her i landet også.

HVA MÅ GJØRES NÅ?

Jeg synes arbeiderkomiteens initiativ til massekonferanser om motstandsarbeidet og frihandels spørsmålet er meget bra. Det betyr at vi har initiativet og at vi har mulighet for å oppnå enhet med andre motstandere om hva som bør gjøres.

Jeg tror at åpenhet fra vår side er det viktigste i denne situasjonen. Hvis vi vedtar kamp mot frihandel som hovedparole eller danner en anti frihandelfront tror jeg at vi vil splitte motstandsbevegelsen og ha vanskeligheter med å utnytte den situasjonen vi er i nå, nemlig at flertallet av folket har sagt nei til fullt medlemskap.

-side 6-

Jeg synes det viktigste er å mobilisere massene til fortsatt kamp mot fullt medlemskap, mot salg av Norge. Vi må mobilisere mot ethvert angrep på den norske sjølråderetten. Disse vil helt sikkert komme, og de vil komme fordekt, kledd i grønn og brun frakk slik at ingen skal oppfatte hva de er. ML-erne og Arbeiderkomiteen er de som fortsatt eksisterer og har muligheten til å avsløre slike fremstøt. Der har vi også et ansvar overfor resten av motstanderne til å trekke dem med oss og diskutere med dem. Den største faren tror jeg er at vi for all del skal avgrense oss. Vi må åpne fronten mest mulig, trekke alle EEC-motstandere til felles diskusjon om de nye framstøtene fra tilhengerne, til diskusjon om taktikken framover. Jeg mener hovedparolen for den varige fronten må være **KAMP MOT FULLT MEDLEMSKAP--FOR NASJONAL SJØLRÅDERETT**. Nettopp fordi dette uttrykker det ønsket som folket har felles, sjølråderetten, og den største truslen mot dette. Det var grunnlaget for fronten. Vi, ML-ere, bør si oss imot enhver form for frihandel, og jobbe for å få folket til å støtte dette synet. Men situasjonen i klassekampen tilsier at dette ikke er samlende for motstanden

at vi kanskje må inngå allianse med dem som går inn for den beste frihandelsordningen for å stoppe den viktigste truslen: fullt medlemskap.

OM ARBEIDERKOMITEEN.

Jeg mener det er viktig å opprettholde arbeiderkomiteen nå, fordi vi er den fronten som frimdeles fungerer. Men på lengre sikt bør vi være åpne for å omgjøre arbeiderkomiteen og utvide den. Uansett så mener jeg det navnet vi har i dag bør forandres. Vi må skille kampen mot imperialismen og interessekampen fra hverandre og ikke kjøre dem sammen i en felles front. Det var riktig å påvise at dyrtidsutviklinga var et resultat av monopolkapitalens EEC-forberedelser. Men for virkelig å få sving på interessekampen må vi danne egne fronter mot disse framstøtene. Dess-uten mener jeg at framover nå må vi samle også de motstandere som ikke har skjont dette om oss og om den varige fronten.

Kamp mot fullt medlemskap - for norsk sjølråderett!

Fram for en åpen og bred diskusjon om motstandsarbeidet og frihandels-spørsmålet!

En kamerat i Oslo.

STØTT ANTI-EEC REGJERINGA!

I fornindelse med regjeringsskrisa er det blitt stilt spørsmål om hva slags holdning ML-ere bør ha til den nye mindretallsregjeringa. Jeg vil her begrunne hvorfor jeg mener vi bør støtte den i forandlingene med EEC.

1) Den nye regjeringa har gått mot fullt medlemskap i EEC. Det er bedre at EEC-motstandere fører forhandlingene enn EEC-tilhengere. Tilhengerne ville ha sabotert folkeavstemminga, ved enten å gjøre en (fri)handelsavtale "umulig" ("bare fullt medlemskap er mulig"), eller ved å inngå en frihandelsavtale som ville legge opp til fullt medlemskap etter kort tid. Det vil neppe en regjering av EEC-motstandere gjøre.

2) Dersom den borgerlige mindretallsregjeringa skulle forhandle om en avtale som vi ikke var fornøyd med, vil det være adskillig lettere å presse denne regjeringa til et skikkelig standpunkt, nettopp fordi dens medlemmer tidligere har erklært seg mot fullt medlemskap i EEC og vært deler av motstandsfronten.

"Uljanov"

HVAER DINE ARGUMETER
FOR/MOT.

Tom side

II. 74 5 3 07. 2010

- side 8

TIL LEIK OM NAVNEBYTTE.

Det var en stor ideologisk forskyvning framover da SUF besluttet å bli hetende SUF(m-l). Vi besluttet oss for at organisasjonen skulle ta utgangspunkt i m-l-m for bygginga av organisasjonen og for vår praksis. Navnendringa representerte et kvalitativt nytt nivå i organisasjonens politiske nivå.

Når vi organiserte oss vekk fra boliglag-strukturen og over til å danne smålag på produksjonstedene, så var dette i hovedsak resultatet av et kvantitativt framskritt. De kvantitative framgangene SUF(m-l) har hatt har ikke nødvendigvis representert noen kvalitativ framgang. (her: forandring av organisasjonens grunnlag). Derfor er det uriktig å trekke fram ideer som at vi skulle ha kalt oss Kamp(m-l) da vi organiserte oss for kamp.

Når tanken igjen har kommet opp om at vi bør bytte navn, er det for å markere et kvalitativt nytt nivå i m-l-bevegelsen.

Vårt mål er å ta farvel med SUF(m-l) som Ungdommens Kommunistiske Parti for alltid. Dette betyr at Ungdomsforbundet ikke lenger skal ha krav som at folk støtter m-lm (eller endog de 10 punktene) fullt ut. Dette skiftet i det ideologiske minimumsprogrammet til organisasjonen krever en forandring i navnet. (Det er t.o.m.

svært tvilsomt om vi skal ha "m-l" med i Ungdomsforbundets navn). Det ser ut som du undervurderer borgerpressas betydning. Når de i dag skriver: Sufferne mener..., da tror jeg vanlige folk tenker på m-l bevegelsen som helhet, eller kanskje på SUF(m-l) udelukkende. Jeg tror det er uheldig for Ungdomsforbundet å stille seg i en slik stilling at de også i framtida alltid blir satt i samme bås som partiet, for det kan jo hende at vi ikke har tatt stilling til noe som partiet allerede har tatt stilling til. Jeg foreslår at vi for å markere det kvalitative spranget fra å være Ungdommens Kommunistiske Parti til å bli et Ungdomsforbund tar rev i seglene og mobiliserer oss til å klekke ut et navn som tilfredstiller behovene våre: et enkelt navn som sier noe om ungdom og rød. Tenk på forkortelsene av forslagene. De bør ikke ende opp som RUF, SUF, KNUF, MLGUF, NKPMUUF eller lngnende...

Tim.

ER DET OPPORTUNISTISK Å SKIFTE NAVN?

Jeg mener nei. Jeg mener at omdanningsbevegelsen er en såpass viktig politisk forandring av Ungdomsforbundet at vi må ta alvorlig på å markere dette kvalitative skiftet. De som mener det er opportunistisk å skifte navn har gjerne følgende begrunnelse: SUF(ml) har etter hvert fått etablert seg i Norge som et revolusjonært forbund med en del bestemte meninger (om Stalin, EEC, Kina, Albania, Vietnam osv. Det å skifte navn vil virke som

om vi prøver å putte disse synspunktene under en stol i vår iver etter å trekke til oss store deler av ungdomsmassene. Dette er kanskje et av de mest tungtveiende argumenter mot å skifte navn. For det første er det ingen som mener at Ungdomsforbundet vil virke noe mer omdanna av den grunn. Det er klart at vi må bli enda mer dristig i å propagandere vår politikk. Omdanningsbevegelsen vil egentlig

-side 9-

om den skal bli vellykka kreve mye mer av medlemmene når det gjelder kontakt med ungdommen, og det er gjennom dette arbeidet vi ka fylle et nytt navn med et nytt innhold. Med nytt innhold menes da at vi ikke skal putte under en stol at vi er revolusjonære eller at vi er for Kina, for Albania osv. Men det nye er at vi ikke lenger skal være Ungdommens Kommunistiske Parti.

Det er det som er hovedfeilen ved navnet SUF(m-l) idag, og det er det som vi må forandre. Derfor mener jeg vi bør skifte navn for å vise at vi ikke lenger skal være Ungdommens Kommunistiske Parti.

Oscar.

MOTER PÅ DEN EN E OG DEN ANDRE MÅTEN.

I dag sprøyter borgerskapet ut sine ting gjennom ukeblader, aviser, klesmoter m.m. Det jeg her vil trekke fram er klesmotene.

Borgerskapet tjener massevis av penger på at unge mennesker kjøper klær. De kjører ut nye moter hver vår og høst slik at unge mennesker kjøper og bruker pengene sine på dette. Dette går vi i ML-bevegelsen imot. Men nå synes jeg det er på tide å se litt på oss selv. Mange av oss kler oss helt stikk i strid med dette, i det styggeste vi kan finne for å opponere mot denne linja til borgerskapet. Vi gjør det for å vise at vi er så "fine og røde" at klærne ikke spiller noen rolle. Dette kan være all right, men ikke i dagens situasjon. Ofte når en går i byen kan en plukke ut en hel del folk som en helt tydelig kan se er ML-ere fordi de går i fæle klær. Et eksempel på dette er at to personer sto og ventet på noen andre folk som skulle på samme møte. De visste ikke hvem disse personene var. Så ser de noen folk som går forbi dem i fæle klær. Litt senere ser de en bil med "Stem nei" og en del folk, også i fæle klær. De forsto da at disse personene skulle på et møte, og fulgte selv etter i håp om å finne møtet de selv skulle på. Slik kan jo også utsendte medarbeidere fra borgerskapet gjøre,

hvis de ønsker å registrere Suf-ere. Jeg mener vi er nødt til å ta skjeen i en annen hånd når det gjelder dette. Vi er nødt til å ta hensyn til sikkerheten. Det ville være tåpelig om ML-bevegelsen skulle bli utryddet på grunn av klærne. En del folk vil reagere på det og si de ikke har råd til å kjøpe seg nye klær. Dette tror jeg er tull. Vi her i Norge er ikke så dårlig stilt økonomisk. Vi behøver heller ikke gå til den andre ytterligheten. Det går vel an for oss ML-ere å kle oss som vanlige folk.

En annen ting jeg vil nevne her er de klærne vi til vanlig tar på oss 1. mai.

1. mai har vært arbeiderklassens dag i mange år. Arbeiderne kler seg i sin fineste klær den dagen, mens vi som skal føre deres sak og som de skal få mer tillit til, kler oss i de klærne vi til vanlig går med (olabukse, en stor gammel skjorte etc.) Jeg synes dette er en skam på ML-bevegelsens vegne.

ALTSA:

1. MAI 1973 TAR VI PÅ OSS LITT FINERE KLÆR ENN VANLIG OG GJØR DAGEN TIL EN HØTYIDSDAG FOR ARBEIDERKLASSEN.